

külgügyminisztérium gazdasági szakértőivel, elsősorban dr. Karl Clodiuszal, a gazdaságpolitikai osztály helyettes vezetőjével. 1942 június–júliusában már a negyedik gyalogoshadtest parancsnoka, pécsi székhellyel, majd átvezényelték Ukrajnába, a második magyar hadsereghez. Alakulata a Don mentén, Voronyezs térségében helyezkedett el, s 1943-ban jórészt a második magyar hadsereggel együtt elpusztult. Amikor a németek megszállták Magyarországot, Edmund Veessenmayer, az új követ és birodalmi főmegbízott őt szemelte ki a honvédelmi miniszter helyetteséül. Úgy jellemezte Heszlényit, hogy „egyike a legkitűnőbb katonáknak, és rendkívül nagy tekintéllyel rendelkezik a hadseregben”. S azt is hozzátette, hogy „politikai szempontból makulátlan”³.

1944-ben a katonai helyzet rohamosan romlott, s ekkor Heszlényit az újonnan szervezett harmadik magyar hadsereg élére állították. A zsidókérdéssel kapcsolatban 1944 szeptemberében hívta fel magára újólag a figyelmet. Alakulatai Dél-Erdély megszállt részén állomásoztak, Arad környékén, s ő mint főparancsnok egész sor zsidóellenes rendelkezést adott ki. Egy hónappal később Szálasinak, a Nyilaskeresztes Párt vezérének egyik legfőbb támasza volt az október 15-i puccs során (lásd a 26. fejezetet). Egy forrás szerint öngyilkosságot követett el, amikor a vert magyar csapatok már kiszorultak az országból, és Ausztriába vonultak vissza.⁴

Homlok ugyanolyan politikai nézeteket vallott, mint Heszlényi, és ambíciói is hasonlóak voltak. Késmárkon született, elvégezte a Ludovika Akadémiát, és a vezérkarhoz került. 1927-től 1934-ig katonai attasé volt Párizsban. 1934-ben ismét a vezérkarnál kapott beosztást, egy ideig az 5. osztályt irányította, melynek az volt a feladatköre, hogy a vezérkar elé kerülő kérdések katonapolitikai összefüggéseit elemezze. 1938–39-ben jelentős szerepe volt a kárpátaljai bevonulás előkészítésében. 1941-ben Berlinbe nevezték ki katonai attasénak. Onnét küldött jelentéseiben előre jelezte az orosz–német háború kitörését, és szorgalmazta, hogy Magyarország feltétlenül vegyen részt ebben a háborúban a Harmadik Birodalom oldalán. Amikor Németországban bekövetkezett az összeomlás, Ausztriába menekült, s ott az amerikaiak fogságába került. Mivel nem ismerték korábbi tevékenységét, amerikai segítséggel kapott állást a Nemzetközi Menekültügyi Szervezetnél, és Ausztriában dolgozott. 1951-ben áttelepült az Egyesült Államokba, 1952-től 1956-ig a Magyar Nemzeti Bizottság alkalmazottja volt New Yorkban. 1956-ban nyugdíjba ment, és 1963 áprilisában hunyt el ugyancsak New Yorkban.⁵

Heszlényi a minisztérium III. csoportfőnöksége vezetőjeként gondoskodott a magyar fegyveres erők anyagi ellátásáról. 1942 januárjában Berlinbe utazott azzal a megbízatással, hogy a Wehrmacht és a német külügyminisztérium illetékeseivel két kérdésben állapodjon meg. Az egyik az